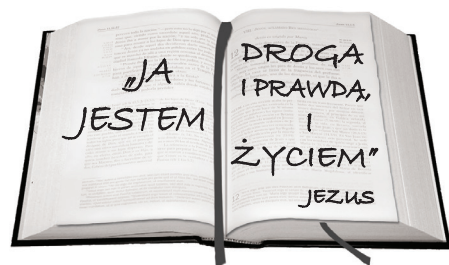

27. NIEDZIELA ZWYKŁA

EWANGELIA: Mt 21, 33-43

„Królestwo Boże zostanie wam zabrane i dane narodowi, który wyda owoce”.

Jeszcze inna przypowieść skierowana do kapłanów i faryzeuszów. Dlaczego do nich kierowanych jest dużo przypowieści? Kapłani i faryzeusze mieli duży wpływ na ogół mieszkańców Izraela. Dzięki ich zwodniczym argumentom, tłum krzychał: „Na krzyż z nim”. Dzisiejsza ewangeliczna przypowieść ostrzega, co stanie się z „winnicą Bożą”, która została wyśmienicie przygotowana, aby przynosić obfity plon. Właściciel wydzierżawił i wyjechał. Nadszedł czas zbiorów. Właściciel wraca i wysłał służących, aby odebrali należne mu plony. Dzierżawcy wszystkich wysłanników zabili. „Wreszcie posłał do nich swojego syna”, którego również zabili.

Kapłani słusznie stwierdzają, że „właściciel każe zabić tych złoczyńców, a winnicę wydzierżawi innym rolnikom”. Ta odpowiedź jest jednocześnie wyrokiem. Winnica - Królestwo Boże – „zostanie wam (Izraelitom) zabrane i dane narodowi, który wyda owoce”. Jezus ostrzega przywódców narodu (rolnicy odpowiedzialni za plon winnicy) przed skutkiem ich dbania o siebie, a nie o dobro im powierzone. Dlatego syna właściciela (Jezusa) skazano na śmierć krzyżową. „Kamień, który odrzucili budujący, stał się kamieniem węgielnym”. My jesteśmy robotnikami w winnicy Pana. Życie, które otrzymaliśmy w „dzierżawę” na pewien czas, powinno przynieść dobre owoce. Jaka jest nasza postawa? Czy nasze życie wyda dobre owoce? Jeżeli chcemy dostać się do Królestwa Bożego, musimy sumiennie pracować nad sobą, przestrzegając Dekalogu. Inaczej - nie myśleć co się stanie. Boże, Twój Syn poniósł śmierć z miłości do nas, daj nam zrozumieć, że pełnię życia otrzymamy dopiero w Twoim Królestwie.

Adam Żak

POSŁUCHAJ PAPIEŻA FRANCISZKA

„Mam nadzieję, że za każdym razem, gdy staramy się odczytywać znaki czasu w aktualnej rzeczywistości, będziemy słuchać młodych i starszych.

Jedni i drudzy są nadzieją narodów.

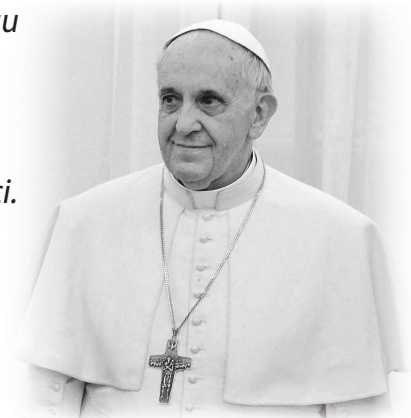
Starsi wnoszą pamięć i mądrość doświadczenia, która zachęca, by głupio nie powtarzać tych samych błędów z przeszłości.

Młodzi wzywają nas do rozbudzenia i pogłębienia nadziei,

ponieważ noszą w sobie nowe tendencje ludzkości

i otwierają nas na przyszłość,

abyśmy nie byli zakotwiczeni w nostalgii za strukturami i zwyczajami, które nie są już życiodajne w dzisiejszym świecie”.

MAŁŻEŃSKA DOMBRA /1/

To już ponad 20 lat, jak szykowałam się do najważniejszej przysięgi mojego życia. Jak podróż w nieznaną... Zaczęliśmy wtedy naszą wspólną podróż, wspólną przygodę, która trwa...

I gdybym wiedziała to, co wiem dziś, przez ile trudów przyjdzie nam przejść, przez ile dramatycznych momentów, łez, gdybym знаła każdą naszą kłótnię to... nie oddałabym ani jednej chwili...

Wiem jedno na pewno, że małżeństwo to prawdziwa orka na ugorze. Ale ten ugór daje się okiełznać i owoce są PIĘKNE. Choć czasem ma się ochotę po prostu wyjść, zostawić wszystko. Ale po chwili już wiesz, że bez niego jest ciężej niż z nim.

Przegadane godziny, śmiech do łez, wieczory we dwoje, randkowanie, wspólne narodziny dzieci, nieprzespane noce, w zdrowiu i w chorobie, dziesiątki tysięcy wspólnie przejechanych kilometrów, przespanych Wschodów i - wyrwanych z codziennego biegu - Zachodów Słońca. To złość i nieustanne wybaczenie, to

rujnowanie i na nowo budowanie, sinusoida emocji...

Małżeństwo to nie sielanka, szczególnie ludzi o różnych temperamentach, różnych spojrzeniach na wiele spraw – jak struny w jednym instrumencie, jedna grubsza, druga cieńsza i potrzeba ciągłego dostrajania, by brzmiały harmonijnie... To wzajemne ustępstwa, nieco od własnych poglądów, wyciszanie chęci dominacji, dostrajanie się w miłości, wzajemnym szacunku, współczuciu, łagodności i pokoju. To po większych kłótniach kierowanie się Bożymi słowami: „*Niech nad waszym gniewem nie zachodzi słońce*” (Ef 4, 26b).

Każda kolejna rocznica pokazuje, ile już za nami. Każde spojrzenie na nasze dzieci, to osobna historia naszej miłości. Miłości, którą trzeba pielęgnować, jak najpiękniejszy ogród. Trzeba wyrwać chwasty nieprzebaczenia, nieporozumień. Trzeba podlewać dobrym słowem, gestem, całusem. Trzeba podrzucać nawozu, by rozkwitał jeszcze bujniej, umieć mile zaskoczyć, odkrywać się na nowo, umieć się modlić ze sobą

i za siebie. Wzajemnie napełniać się łaskami.

I trzeba pamiętać, że nic nie jest dane na zawsze, a nieprzyjaciel krąży, by uderzać właśnie w rodzinę. Trzeba pamiętać, że relacje małżeńskie to ciągła nauka siebie, ciągła walka z rutyną, brakiem czasu dla siebie, dla NAS. Trzeba pamiętać o właściwej hierarchii.

Małżeństwo, to fundament, który trzeba budować na Bogu. Małżeństwo, to mąż, który jest dla żony najważniejszy; to żona, która jest dla męża najważniejsza; i to dzieci, które musimy odpowiedzialnie wychować i pozwolić wylecieć z gniazda - oddać je Bogu i światu. To nie jest proste...

Ale oddawajmy swoje rodziny i swoje małżeństwa wstawiennictwu najpiękniejszego Małżeństwa świata – Maryi i św. Józefowi. Niechaj będą nam wzorem najpiękniejszej Miłości.

Weronika

* dombra - narodowy instrument kazachski, najczęściej z dwiema strunami

ŚW. JAN PAWEŁ II MÓWI O NIEDZIELI

„Przygotowując śpiew na niedzielną Mszę świętą,

należy zadbać o wysoką jakość zarówno tekstów, jak i melodii,

aby pojawiające się dziś nowe i twórcze propozycje były zgodne z przepisami liturgicznymi oraz godne kościelnej tradycji, która w sferze muzyki sakralnej może się poszczycić dorobkiem o nieocenionej wartości”.

ZAPRASZAMY NA WSPÓLNY RÓŻANIEC

Maryja, gdy się objawia na ziemi, zawsze prosi, by odmawiać różaniec.

Święty Jan Paweł II, który urodził się 100 lat temu, często powtarzał, że różaniec, to jego ulubiona modlitwa.

Ofiarujemy tegoroczne Nabożeństwa październikowe w intencji całego świata, by z ufnością zwrócił się ku Bogu i Jego przykazaniom.

Prośmy Matkę Najświętszą i św. Jana Pawła II o pokój naszych serc.

Zapraszamy na październikowe wieczory:

Różaniec dla dorosłych i młodzieży – codziennie o godz. 17²⁰.

Różaniec dla dzieci i ich rodzin – od poniedziałku do piątku o godz. 18⁵⁰.

NIEZWYKŁY DIALOG DWOJGA MIŁUJĄCYCH SIĘ

„Sekretarko najgłębszej tajemnicy Mojej, wiedz o tym, że jesteś w wyłącznej poufałości ze Mną; twoim zadaniem jest napisać wszystko, co ci dają poznać o Moim miłosierdziu dla pożytku dusz, które czytając te pisma, doznają w duszy pocieszenia i nabiorą odwagi zbliżyć się do Mnie. A więc życzę sobie, abys wszystkie wolne chwile poświęcała pisaniu” (Dzienniczek św. Siostry Faustyny Kowalskiej, 1693).

Każdego dnia doświadczam łaski Pana. To czego nie rozumiałam wczoraj, dzisiaj ma inny wymiar. Dzisiaj - to czas, który Pan wybrał dla mnie. Rozkochałam się w lekturze Dzienniczka św. Siostry Faustyny Kowalskiej...

25 sierpnia 2020 roku minęło 115 lat od dnia urodzin Siostry Faustyny Kowalskiej, a jutro jest jej wspomnienie w Liturgii. Dobra okazja, aby napisać o jej szczególnej więzi z Jezusem, o „Dzienniczku”, który skrupulatnie pisała.

Dzienniczek powstawał w Wilnie i Krakowie w latach 1934-1938 na wyraźne polecenie Pana Jezusa i ze względu na nakaz spowiedników s. Faustyny: ks. Michała Sopoćki i o. Józefa Andrasza SJ oraz za pozwoleniem Przełożonych Zgromadzenia. Pierwsze zachowane zapiski pochodzą z lipca 1934 roku. Wiadomo, że pierwsze notatki Siostra Faustyna spaliła, gdyż pod nieobecność w Wilnie ks. Michała Sopoćki uległa namowom rzekomego anioła, którym był Szatan. Potem wileński kierownik duchowy kazał jej

odtworzyć to, co zostało zniszczone, dlatego „Dzienniczek” w obecnym kształcie ma zaburzoną chronologię, zwłaszcza w pierwszym zeszycie, wydarzeń i przeżyć.

Rękopis nie ma żadnych poprawek ani skreśleń, jedynie ołówkiem zostały podkreślone słowa Jezusa. Ostatnie zapiski pochodzą z czerwca 1938 roku, a więc pisanie „Dzienniczka” Faustyna zakończyła na trzy miesiące przed śmiercią. W ostatnich latach życia s. Faustyna bardzo cierpiała: chorowała na gruźlicę. Zmarła w opinii świętości 5 października 1938 roku w wieku 33 lat.

Kontrowersje wokół osoby i przesłania s. Faustyny trwały także po jej śmierci. W 1959 roku Święte Oficjum wydało dekret stwierdzający, iż doświadczenia polskiej zakonnicy nie mają charakteru nadprzyrodzonego. Również Księdzu Sopoćce zakazano szerzenia informacji o przesłaniu Siostry Faustyny i propagowania „Dzienniczka”. Zakaz odwołano dopiero w 1978 roku. 18 kwietnia 1993 roku s. Faustyna została beatyfikowana, a 30 kwietnia 2000 roku - ogłoszona świętą.

Bóg nigdy nie zagłusza naszej woli. Od nas zależy, czy chcemy przyjąć łaskę Bożą, czy nie; czy będziemy z nią współpracować, czy też ją zmarnujemy. Wiele osób czytając „Dzienniczek” lepiej poznaje miłosierną miłość Boga, odnajduje drogi powrotu do Niego, wzrasta w miłości. Tego właśnie doświadczam...

opr.
Jadwiga Kulik

MÓJ STARY RÓŻANIEC

Dziesiątki paciorków
Różańca mojego [starego]
Gdzieś w kącie rozsypane
Lata całe przeleżały
Nieposzanowane

Niejedną drogę przebył
Ze mną ten mój
Różaniec stary

Niejedną historię
By opowiedział

Każde Ojczy Nasz
O chleb i miłosierdzie
Wołało

Każde Zdrowaś
Maryję sławiło

Każde Wierzę
Poświadczeniem
Mojej wiary było

Dzisiaj
Rozrzucone paciorki
Mojego różańca [starego]
Ściskam z czułością
Jak gdybym Maryję
Za rękę trzymała

Maryjo Matko Boga i ludzi

Połącz rozrzucone paciorki
Różańca mojego [starego]
W jedno

Potrzebuję jego mocy

Pilne

Jadwiga Kulik

APEL RADY KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI

Wiadomości i obrazy pożaru obozu i koczowiska i dramatyczny los kilkunastu tysięcy uchodźców na wyspie Lesbos wywołują przerażenie i wzbudzają niezwykle dramatyczne apele o solidarność z ofiarami. Dotychczasowy głos wielu osób o uwolnienie uchodźców z obozu i przyjęcie w krajach europejskich nie spotkał się ani ze zrozumieniem ani tym bardziej z odpowiednią godną człowieka i ucznia Chrystusa.

Tragedia pożaru nie pozwala dalej pozostać biernym.

Zwleknięcie z rozwiązaniem problemu pobytu uchodźców na wyspach greckich i włoskich, w przepelnionych miejscowościach południa Włoch i na Malcie potęguje narastający kryzys humanitarny i obciąża sumienia nie tylko polityków w naszym kraju i Europie.

W tegorocznym Orędziu na Dzień

Migrantów i Uchodźców papież Franciszek przywołując obraz uciekającej do Egiptu Świętej Rodziny pomaga nam dostrzec obecność Jezusa w ludziach zmuszonych do ucieczki, aby ocalić siebie. „*Jesteśmy wezwani, by w ich twarzach rozpoznać oblicze Chrystusa głodnego, spragnionego, nagiego, chorego, obcego i więźnia, który jest dla nas wyzwaniem*” (por. Mt 25, 31-46).

dokończenie na 4 stronie

III TYDZIEŃ PSAŁTERZA

4 października 2020r. - NIEDZIELA

Imieniny: Franciszka, Konrada

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Iz 5, 1-7

PSALM: 80, 9 i 12. 13-14. 15-16. 19-20

2. czytanie: Flp 4, 6-9

EWANGELIA: Mt 21, 33-43

5 października 2020r. - PONIEDZIAŁEK

Imieniny: Artura, Igora

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Ga 1, 13-24

PSALM: 139, 1b-3. 13-14b. 14c-15

EWANGELIA: Łk 10, 38-42

6 października 2020r. - WTOREK

Imieniny: Bronisława, Romana

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Ga 1, 13-24

PSALM: 139, 1b-3. 13-14b. 14c-15

EWANGELIA: Łk 10, 38-42

7 października 2020r. - ŚRODA

Imieniny: Justyny, Marka

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Ga 2, 1-2. 7-14

PSALM: 117, 1b-2

EWANGELIA: Łk 11, 1-4

8 października 2020r. - CZWARTEK

Imieniny: Brygidy, Wojsławy

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Ga 3, 1-5

PSALM: Łk 1, 69-70. 71-73. 74-75

EWANGELIA: Łk 11, 5-13

9 października 2020r. - PIĄTEK

Imieniny: Bogdana, Ludwika

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Ga 3, 7-14

PSALM: 111, 1b-2. 3-4. 5-6

EWANGELIA: Łk 11, 15-26

10 października 2020r. - SOBOTA

Imieniny: Franciszka, Lutomira

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Ga 3, 22-29

PSALM 105, 2-3. 4-5. 6-7

EWANGELIA: Łk 11, 27-28

APEL RADY KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI

dokończenie z 3 strony

Kierujemy apel do władz, służb państwowych, instytucji, samorządów i organizacji pozarządowych o umożliwienie solidarnej odpowiedzi na wołanie ludzi o pomoc, zwłaszcza sierot i małoletnich z obozu Moria na wyspie Lesbos, które utraciły rodziców i swoich opiekunów w drodze do Europy. Idea korytarki humanitarnych, na wzór udanych przedsięwzięć wspólnoty Sant'Egidio, jest najbardziej sprawdzonym, legalnym i bezpiecznym ratowaniem życia ludzi zagrożonych ich utratą. Nie można mieć zamkniętych oczu i uszu na krzyk wołających o ratunek. Do humanitarnej pomocy „na miejscu” tragedii wojen i wypędzenia musi

w końcu dołączyć otwarta postawa przyjęcia uchodźców zebrzących o ratunek.

Wszystkich wiernych i ludzi dobrej woli prosimy o wsparcie i gest solidarności przez pomoc materialną i modlitwę. Pieniądze można wpłacać na konto Caritas Polska: PL 77 1160 2202 0000 0000 3436 4384.

bp Krzysztof Zadarko
Przewodniczący Rady KEP
ds. Migracji, Turystyki
i Pielgrzymek

za: episkopat.pl

Z KATECHIZMU KOŚCIOŁA

„Mężczyzna i kobieta, stworzeni na obraz Stwórcy, który miłuje wszystkie stworzenia, są powołani, by uczestniczyć w Opatrzności Bożej w stosunku do innych stworzeń. Z tego wynika ich odpowiedzialność za świat powierzony im przez Boga”.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś o godz. 14³⁰ Msza święta hospicyjna, a o godz. 17⁰⁰ w kaplicy Świętej Rodziny spotkanie Wspólnoty Żywego Różańca. Dziś modlitwa różańcowa w kościele rozpocznie o godz. 17¹⁵. Msza święta i katecheza dla młodzieży przygotowującej się do bierzmowania oraz ich rodziców dziś o godz. 18⁰⁰.
2. Przez cały październik zapraszamy na Nabożeństwa różańcowe. Dorosłych i młodzież – codziennie o godz. 17²⁰. Dzieci wraz z rodzinami – od poniedziałku do piątku o godz. 18⁵⁰.
3. Jutro o godz. 17²⁰ podczas Nabożeństwa różańcowego wypominki roczne.
4. W przyszłą niedzielę pod hasłem „Totus Tuus” będziemy obchodzili 20. Dzień Papieski. Po każdej Mszy świętej będzie można złożyć do puszek ofiary na fundację „Dzieło Nowego Tysiąclecia” pomagającą zdolnej ubogiej młodzieży. Słowo Boże tego dnia wygłosi ks. Marcin Przywara SAC – Dyrektor Pallotyńskiego Centrum Młodzieży „Apostoł” w Ołtarzewie i jednocześnie Duszpasterz Powołań naszej Prowincji. Ks. Marcin w tym roku prowadził w naszej parafii wielkopostne rekolekcje szkolne.
5. Kilka tygodni temu były zbierane w naszej parafii ofiary na Caritas Diecezji Radomskiej. „Bóg zapłać” za każdy dar serca. Nasza Caritas uczestniczy w wielu akcjach charytatywnych. W czasie pandemii wspomogła również szpitale, jednostki pogotowia ratunkowego, domy pomocy społecznej i domy dziecka kwotą 450 tysięcy złotych.